



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 258/09-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ch., B., a M. P., B., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Cob 122/06 z 30. mája 2007, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť J. Ch. a M. P. o d m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2008 doručená sťažnosť J. Ch., B. (ďalej len „sťažovateľka“), a M. P., B. (ďalej len „sťažovateľ“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Cob 122/06 z 30. mája 2007.

Prílohou sťažnosti bola aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov na konanie pred ústavným súdom. Podaním z 10. februára 2009 ústavnému súdu doručeným 18. februára 2009 sťažovateľ svoju žiadosť doplnil o potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že návrhom na začatie konania z 18. februára 2002 sa obchodná spoločnosť C., a. s., B. (ďalej len „žalobca“), domáhala pôvodne na Okresnom súde Čadca voči sťažovateľom uhradenia sumy 1 221,80 € (36 808 Sk) s príslušenstvom. Žalovaná pohľadávka vznikla zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 2602654 z 10. apríla 2001, na základe ktorej žalobca poskytol sťažovateľke úver na nákup tovaru v sume 1 128,26 € (33 990 Sk). Sťažovateľka sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky zaplatiť žalobcovi v dvanástich mesačných splátkach po 112,83 € (3 399 Sk) splatných vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počítajúc dňom 15. mája 2001. Žalobca 10. apríla 2001 uhradil za sťažovateľku nákup spotrebného tovaru v sume 1 128,26 € (33 990 Sk), avšak sťažovateľka žalobcovi tieto poskytnuté peňažné prostriedky nezaplatila formou dohodnutých splátok, čím sa dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku.

Po začatí súdneho konania sťažovateľka žalobcovi sčasti uhradila svoj záväzok, a preto žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 829,85 € (25 000 Sk) späť. Z tohto dôvodu okresný súd, ktorému bola vec postúpená ako súdu miestne príslušnému, potom, ako na základe odporu podaného sťažovateľkou bol platobný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 1 Rob 81/02 z 8. marca 2002 zrušený, v tejto časti rozsudkom sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 konanie zastavil, pričom vo zvyšku zaviazal obidvoch sťažovateľov spoločne a nerozdielne (zmluvu o úvere podpísal aj sťažovateľ) zaplatiť žalobcovi sumu 391,95 € (11 808 Sk) s príslušenstvom a trovami konania.

Sťažovatelia sa proti označenému rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi sumu 391,95 € (11 808 Sk) spolu s príslušenstvom, v zákonnej lehote odvolali. Vzhľadom na to, že sťažovateľka neuhradila súdny poplatok za podané odvolanie (sťažovateľ bol oslobodený od súdneho poplatku uznesením okresného súdu

sp. zn. 23 Cb 221/03 zo 4. augusta 2006), bolo odvolacie konanie proti nej zastavené. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd rozsudok okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 v napadnutej časti rozsudkom sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007 potvrdil a sťažovateľov zaviazal uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 181,22 € (5 459,50 Sk).

Podľa tvrdenia sťažovateľov „rozhodnutie z odvolacieho súdu pod sp. zn. 4 Cob 122/06 bolo doručené na adresu 1. – 2. sťažovateľa dňa 12. 8. 2008 exekútorským úradom v B., Mgr. J. M., B. spolu s upovedomením o začatí exekúcie, teda odvolací súd svojím nezákonným spôsobom doručenia obšielky, zamedzil právo na mimoriadny opravný prostriedok – dovolania“.

Sťažovatelia namietajú, že:

„1. Okresný súd v Čadci v konaní pod č. 1 Rob 81/02 konal priedahy aj napriek námietke na miestnu príslušnosť súdu vo vykonávaní procesných vecí.

2. Okresný súd Bratislava III. v rozsudku 23 Cb 221/03 pochybil tým, že konal bez účasti odporcov 1. a 2. rade aj napriek riadnemu ospravedlneniu, tým porušil základné právo na spravodlivý a nestranný proces pred súdom.

3. Krajský súd v Bratislave v rozsudku 4 Cob 122/06 pochybil tým, že potvrdil rozsudok súdu I. stupňa a nezaslal rozsudok na adresu odporcov 1. a 2., čím porušil právnu ochranu mimoriadneho opravného prostriedku – dovolania.“

Podľa názoru sťažovateľov uvedeným postupom označených súdov došlo k porušeniu „1) základného práva na postup práva na nezávislom a nestrannom súde, zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, 2) základného práva v príslušnosti súdov ako aj prerokovanie jeho veci bez zbytočných priedahov, zaručeného čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy SR“.

V súvislosti s uvedeným sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. pod č. 23 Cb 221/03 bol v plnom rozsahu zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave 4 Cob 122/06 bol v plnom rozsahu

*zrušený a konanie v právnej veci navrhovateľa: C. a. s., B. proti odporcom: 1. J. Ch., B., 2. M. P., B., o zaplatenie 36 808,- Sk s príslušenstvom nanovo prejednať.*

*2. Okresný súd v Čadci za prietahy v konaní pod č. 1 Rob 81/02 je povinný uhradiť 50.000 Sk sťažovateľom,*

*3. Okresný súd Bratislava III. za pochybenie v konaní 23 Cb 221/03 je povinný uhradiť 50.000 Sk sťažovateľom,*

*4. Krajský súd v Bratislave za potvrdenie nesprávneho rozsudku 4 Cob 122/06 je povinný uhradiť 50.000 Sk sťažovateľom, a to všetko uhradiť do dvoch mesiacov od správoplatnenia tohto nálezu.“*

## II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané nikým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj z vyžiadaných spisov okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 a Okresného súdu Čadca sp. zn. 4 Er 493/2007 ústavný súd zistil, že v predmetnej veci okresný súd rozsudkom sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 zaviazal sťažovateľov spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 391,95 € (11 808 Sk) s príslušenstvom a trovami konania. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že toto rozhodnutie v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu sp. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007 nadobudlo právoplatnosť (resp. okresný súd vyznačil právoplatnosť) 2. júla 2007 a vykonateľnosť 6. júla 2007. Z predmetného spisu taktiež vyplýva, že okresný súd rozhodnutie odvolacieho súdu doručil sťažovateľovi prostredníctvom ustanovenej právnej zástupkyne z radov advokátov JUDr. T. B., B. (28. júna 2007). Sťažovateľke bolo uznesenie okresného súdu o zastavení odvolacieho konania zo 4. augusta 2006 doručené 11. augusta 2006. Keďže tá rozhodnutie odvolacieho súdu formou doporučenej zásielky do vlastných rúk v odbernej lehote na pošte neprebrala, okresný súd uplatnil fikciu doručenia tak, ako to ustanovuje Občiansky súdny poriadok [§ 47 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“)].

Na základe uvedeného exekučného titulu (rozsudok okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 v spojení s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007) po podaní návrhu na exekúciu oprávneným 10. septembra 2007 a vydaní poverenia na výkon exekúcie Okresným súdom Čadca z 24. októbra 2007, upovedomil poverený súdny exekútor Mgr. J. M., Exekútorský úrad B., B. (ďalej len „súdny exekútor“), účastníkov konania o začatí exekúcie prípisom sp. zn. EX 920/07 z 8. augusta 2008.

Proti predmetnej exekúcii podali sťažovatelia 28. augusta 2008 námietky. Ich obsahom bola okrem iného aj argumentácia totožná s argumentáciou uvedenou v sťažnosti doručenej ústavnému súdu spočívajúca v tom, že rozsudok krajského súdu z 30. mája 2007 im bol doručený až pri výkone exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora 13. augusta 2008. Súčasne podaním z 27. augusta 2008 sťažovateľka požiadala v uvedenej exekučnej

veci o odklad exekúcie pre nepriaznivú finančnú situáciu a zároveň navrhla spôsob úhrady dlžnej čiastky [199,16 € (6 000 Sk) mesačne po dobu 30 mesiacov].

Ústavný súd zistil, že o námietkach sťažovateľov proti exekúcii rozhodol Okresný súd Čadca uznesením sp. zn. 4 Er 493/2007 z 12. júna 2009 tak, že ich zamietol a súčasne návrh na odklad exekúcie sťažovateľky nepovolil. Zo spisu exekučného súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník, je prípustné odvolanie. Predmetné uznesenie v súčasnosti ešte nie je právoplatné.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02, rozsudkom okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007 v konaní o zaplatenie sumy 1 221,80 € (36 808 Sk) s príslušenstvom došlo k porušeniu ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy.

### **1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02**

V okolnostiach prípadu v prvom rade sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02. Podstata ich námietok spočíva v tom, že *„Okresný súd v Čadci v konaní pod č. 1 Rob 81/02 konal prietahy aj napriek námietke na miestnu príslušnosť súdu vo vykonávaní procesných vecí“*. Podľa názoru sťažovateľov Okresný súd Čadca *„v konaní o námietke po 14 mesiacoch prietahov v konaní, odstupuje vec pod č. 11 Cb 100/02 dňa 18. 6. 2003 na ďalšie konanie miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava III., čím porušil ust. čl. 48 ods. 1 a 2) Ústavy SR“*.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do

základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 212/06, IV. ÚS 103/07) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade Okresným súdom Čadca) ešte mohlo trvať. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov zohľadňuje aj to, či u sťažovateľov objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v ich veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o porušení tohto základného práva (IV. ÚS 226/04).

Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (IV. ÚS 103/07).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovatelia mohli o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôrazňuje, že v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy treba posudzovať z hľadiska počítania lehoty pre včasnosť podania sťažnosti ako „iný zásah“ (m. m. I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Tento skutkový a právny stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na obsah a účel čl. 48 ods. 2 ústavy základom rozhodujúcim pre posúdenie dôvodnosti sťažnosti sťažovateľov ústavným súdom.

Ústavný súd konštatuje, že v čase, keď bola sťažnosť sťažovateľov doručená ústavnému súdu, t. j. 15. októbra 2008, už bol odstránený stav ich právnej neistoty. V danom prípade označené konanie, v ktorom po postúpení veci z dôvodu miestnej príslušnosti (8. septembra 2003) ďalej už konal a rozhodoval okresný súd, skončilo 2. júla 2007 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007. Navyše, k namietaným zbytočným priet'ahom v konaní Okresného súdu Čadca už odo dňa postúpenia veci okresnému súdu nemohlo zo strany Okresného súdu Čadca dochádzať. Sťažovatelia doručili ústavnému súdu sťažnosť 15. októbra 2008, teda v čase, keď Okresný súd Čadca už svojím postupom nemohol porušovať ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne IV. ÚS 211/07, IV. 300/07).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje sťažnosť sťažovateľov v tejto časti za zjavne neopodstatnenú a navyše aj za oneskorene podanú, preto ju z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

**2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02 a základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005, ako aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007**

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovatelia sa ochrany základného práva alebo

slobody môžu domôcť využitím im dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02).

Ak sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02 (neskôr pod sp. zn. 11 Cb 100/2002), ktorý podľa nich nebol príslušný vo veci konať, ústavný súd konštatuje, že v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1 Rob 81/02 z 8. marca 2002 sťažovateľka namietla miestnu nepríslušnosť vo veci konajúceho súdu. Okresný súd Čadca vykonal šetrenie vo veci trvalého bydliska sťažovateľov (odporcov) a po zistení, že sťažovatelia bývajú v B. na ulici..., podľa § 105 ods. 1 a 2 OSP postúpil vec miestne príslušnému okresnému súdu.

Rovnako ústavný súd podľa údajov uvedených v sťažnosti a jej prílohách, ako aj v súvisiacom súdnom spise, dospel k názoru, že sťažovatelia mali v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný opravný prostriedok na dosiahnutie nápravy porušenia svojich práv, ktoré boli podľa ich názoru porušené aj rozsudkom okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005. Týmto účinným prostriedkom bolo odvolanie, ktoré sťažovatelia podali proti rozsudku prvostupňového súdu (aj keď z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podané odvolanie bolo odvolacie konanie proti sťažovateľke zastavené uznesením okresného súdu zo 4. augusta 2006).

Využitie uvedenej zákonnej možnosti účinnej ochrany základného práva sťažovateľov vylučuje prijatie sťažnosti ústavným súdom v časti smerujúcej proti označenému postupu Okresného súdu Čadca, ako aj rozsudku okresného súdu, keďže ústavný súd môže uplatniť svoju právomoc iba vtedy, ak sťažovatelia nemali inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu „Ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd, je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych

opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc ústavného súdu pred ich vyčerpaním vylúčená“ (IV. ÚS 10/02).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v časti namietajúcej porušenie nimi označených základných práv postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 81/02 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 23 Cb 221/03 z 31. októbra 2005 v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Sťažovatelia namietajú porušenie základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Cob 122/2006 z 30. mája 2007 tvrdiac, že krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom rozsudok odvolacieho súdu im nebol doručený na ich adresu, ale *„rozhodnutie z odvolacieho súdu pod sp. zn. 4 Cob 122/06 bolo doručené na adresu 1. – 2. sťažovateľa dňa 12. 8. 2008 exekútorským úradom v B., Mgr. J. M., B. spolu s upovedomením o začatí exekúcie“*, čím im zamedzil právo podať mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie.

Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že sťažovatelia namietajú porušenie označeného základného práva uvedeným rozsudkom krajského súdu práve z dôvodu hroziacich negatívnych dôsledkov (trovy exekúcie, súdny poplatok za podané námietky) nútenej realizácie exekučného titulu oprávneným, t. j. proti nim vedenej exekúcií.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že voči exekúcií podali sťažovatelia námietky, ktorými sa zaoberal exekučný súd – Okresný súd Čadca, pričom predmetom jeho skúmania bola aj sťažovateľmi namietaná nevykonateľnosť exekučného titulu (nedoručenie na adresu sťažovateľov), ako aj návrh sťažovateľky na odklad exekúcie. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovatelia ako povinní mali a stále majú podľa Exekučného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku na ochranu svojich základných práv, ktorých porušenie krajským súdom namietali predmetnou sťažnosťou, účinné a dostupné právne prostriedky nápravy (ak sa sťažovatelia domnievajú, že proti nim vedená exekúcia je neprípustná, sú oprávnení podať

aj návrh na jej zastavenie, čo doteraz nevyužili), čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv (IV. ÚS 40/02, IV. ÚS 30/03).

Keďže právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach je daná len vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd, a pretože v tomto prípade je daná právomoc všeobecných súdov, bolo potrebné návrh na začatie konania aj v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2009